

การควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหาร ในสถานที่ราชการ

ลัดดาวรรณ์ ดอกแก้ว
นักวิชาการสุขภาพชีวนิยมฯ

“สถานที่จำหน่ายอาหาร”

ตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มิใช่ ที่หรือทางสาธารณชนที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้ สำหรับบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม (ตามมาตรา ๔)

หลักเกณฑ์การควบคุม

ผู้ที่ประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร

- พื้นที่กว้าง ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจึงจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารได้
- พื้นที่ไม่กว้าง ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนจึงจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารได้

(ตามมาตรา ๓๙)

สถานที่จำหน่ายอาหาร ในสถานที่ราชการ

สถานที่จำหน่ายอาหารที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หน่วยงานราชการ หรือองค์กรรัฐวิสาหกิจต่างๆ เข้าข่ายเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จะต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร และต้องเสียค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการหรือไม่

■ ความเห็นของคณะกรรมการสาธารณสุข

มีความเห็นว่า การจำหน่ายอาหารในสถานที่ราชการหรือ องค์กรรัฐวิสาหกิจ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด เป็นต้น ไม่ว่าจะเข้าไปใช้พื้นที่โดย การได้รับอนุญาตหรือการเช่าจากหน่วยงานนั้นก็ตาม จะต้องควบคุมในลักษณะ “สถานที่จำหน่ายอาหาร” และ ต้องขอรับใบอนุญาตหรือต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เล้าแต่กรณีก่อนดำเนินกิจการ อีกทั้ง ผู้ประกอบกิจการ ยังมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ใน ข้อบัญญัติของท้องถิ่นด้วย

■ ความเห็นเพิ่มเติม กรณีผู้ค้าขายรายอยู่ในพื้นที่เดียวกันนั้น การยื่นขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจให้เจ้าของ สถานที่เป็นผู้ยื่นขอรวมเป็นฉบับเดียวโดยคิดพื้นที่ทั้งหมด ของสถานที่จำหน่ายอาหาร หรืออาจให้ผู้ค้าแต่ละราย แยกยื่นขอในส่วนของตนเองโดยคิดเฉลี่ยจากพื้นที่ที่ได้ใช้ ประกอบกิจการเฉลี่ยกับผู้ค้ารายอื่นก็ได้

อ้างอิง :

ราชกิจจานุเบกษา ศรداد. (๒๕๕๕). การควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารในสถานที่ราชการ หรือองค์กรรัฐวิสาหกิจ. แนวทางการปฏิบัติตามตีความกรรมการสาธารณสุข (พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๕๕) (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

